

CURIERUL ROMÂNESC

(RUMÄNSKA KURIREN – THE ROMANIAN COURIER)

Anul 43, Nr. 512-514

<http://curierulromanesc.net>

Ianuarie-Martie 2023

Ansvarig utgivare

OCTAVIAN CIUPITU

Editor responsabil

IN MEMORIAM

SILVIA VIORICA CONSTANTINESCU

de Octavian Ciupitu.

La 27 decembrie 2022 s-a stins din viață cea care a fost Silvia Viorica Constantinescu, printre altele editor responsabil al publicației CURIERUL ROMÂNESC din Suedia de la înființarea acesteia în mai 1980 și până la sfârșitul vieții sale. A semnat numeroase articole și cărți publicate cu numele Silvia Constantinescu. A activat ca bibliotecară, jurnalistă, redactoare, profesoară de școală și de limbă maternă română atât în România cât și în Suedia, a fost co-fondatoare a publicației CURIERUL ROMÂNESC care apare în limba română în Suedia din anul 1980, și a publicat, adunate în formă de carte, interviuri și articole de-ale sale în zece titluri de carte în limba română, două titluri de carte în limba engleză, și un titlu de carte în limba suedeză.

S-a născut la 3 octombrie 1940 în satul Dărbăni din raionul Negru Vodă, în Dobrogea. Familia părinților erau români în refugiu, pe drum din Cadrilater spre Constanța. La numai șase ani după aceea părinții ei însă au divorțat, tatăl, avocatul Ion Constantinescu, stabilindu-se la Urziceni cu sora ei mai mare, Iosefina, iar mama Lucia, rămasă cu ea la Constanța, a lucrat pentru trupele occidentale aliate din Al Doilea Război Mondial aflate pe malul românesc al Mării Negre. Dar, la retragerea acestor trupe din România, foștii lor colaboratori locali au fost supuși persecuțiilor și mulți dintre ei au fost nevoiți să evadeze din țară, ceea ce s-a întâmplat și cu mama Silviei. A părăsit România clandestin cu pașaport eliberat de SUA cu numele de familie Murphy pe un vapor către Stockholm în compania ofițerului de marină suedez Gustav Lindström, cu care s-a căsătorit ulterior. Pe Silvia, rămasă la Constanța, a revendicat-o imediat ce împrejurările au permis-o. Dar toate tentativele mamei de reunire a lor au fost zadarnice, statul comunist român respingând toate în-

Silvia Viorica Constantinescu.

Foto: © Curierul Românesc.

cercările făcute prin canale de stat suedeze, sau prin Crucea Roșie, de a o aduce pe fiică la mama sa. După o anumită perioadă de întâmplări picarești, Silvia a fost înscrisă într-un orfelinat din Constanța.

A vrut să studieze avocatura, dar nu i s-a permis, având „origine socială nesănătoasă”: tatăl avocat și mama transfugă în „țara capitalistă” Suedia. Dar i s-a permis accesul la o instituție de învățământ post-liceal unde aveau acces și „copiii de foști”: Institutul de activiști culturali, secția bibliotecă, cu studiile terminate în 1961. A absolvit apoi Institutul Pedagogic, facultatea de biblioteconomie, în 1966. Am fost binecuvântat de soartă să o cunosc la 22 august 1965 seara în cercul unor colegi ai mei de la facultatea de arhitectură și urbanism din București, și am rămas împreună neîntrerupt de atunci și până la sfârșitul vieții sale. Căsătoria noastră a avut loc la 16 iunie 1968. Mi-a dăruit

patru copii pe care noi i-am iubit și care-și iubesc și respectă părinții: Mariejeanne în 1967, Anne-Marie în 1969, Marc în 1971 și Theo în 1975. A urmat totodată cursuri la Universitatea din București, facultatea de limba și literatura română, și și-a susținut examenul de diplomă în 1974.

La 24 noiembrie 1977 am părăsit România cu toată familia pentru Suedia, unde am adus spiritualitatea înaltă cultivată în limba română. Aici am lansat noi doi împreună în luna mai a anului 1980 publicația CURIERUL ROMÂNESC, care se adresează în acest sens vorbitorilor de limba română de pretutindeni.

Plină de viață, exuberantă, mereu cu o nouă inițiativă, tot timpul în centrul acțiunilor, permanent în apărarea adevărului, și-a ales ca motto pe blazonul său civic înregistrat la Registrul Suedez al Blazoanelor cuvintele „VERITAS SEMPER VERITAS”.

Am cutreierat împreună lumea, de la Texas la China, de la Suedia la Egipt, de la Norvegia la Japonia, de la Germania la Tunisia, de la Franța la India, de la Spania la Belgia, de la Italia la Ungaria. Am călătorit împreună pe avion, pe tren, pe automobil, pe vapor, și chiar pe elefant. Am locuit în România, în Suedia, în Texas, și în Franța.

Deși având pregătiri profesionale diferite, noi am colaborat permanent împreună în activități, acțiuni, proiecte, sau întreprinderi în principal inițiate de noi doi în afara locurilor noastre principale de muncă în tot timpul celor aproape 57 de ani petrecuți împreună de noi. Tocmai această colaborare a fost forța motrice ce a dus la o asemenea conviețuire longevivă.

Dispărând acum dintre noi, Silvia Constantinescu a lăsat un mare gol în urma sa.

Ea a venit la mine ca un meteorit și a plecat acum ca o nouă cometă. Cerul are un nou sens acum. Draga mea, pe curând! □